

MARCIANS

Molt es va dir de Trapero quan aquest va respondre a un diari, en roda de premsa. Semblava que s'acabava el món, els micròfons de l'“Arriba España” brogien enfollits i a les cantonades del progressisme de vell encuny –aquest que és més vell que progressista– es renyava el major perquè un càrrec policial no podia respondre a un periodista. La cosa va derivar en lletra gruixuda, i en el debat es va obviar un fet bàsic: Trapero no debatia amb un periodista.

Estava obligat a respondre perquè el tal periodista assegurava que havia mentit en un tema tan delicat com el terrorisme, i això posava en perill l'honorabilitat del comandant en cap de 17.000 policies. Ergo, era cert: els càrrecs policials no han de respondre a periodistes; però també era cert: un major de la policia no pot permetre que posin en dubte la seva credibilitat. Per tant, en aquest cas, era preceptiu respondre i fer-ho ben alt.

Com passa sempre amb el tema català, l'escàndol histriònic sobre el cas Trapero no es correspon amb la falta de discurs crític quan un fiscal general es dedica a donar opinions feridores contra milers de persones, mentre incoa diligències contra centenars d'elles, per un assumpte polític. Si, a més, aquest fiscal acumula escàndols antipàtics, tots ells vinculats a la falta d'imparcialitat, l'assumpte adquireix proporcions insofribles en democràcia. Per preguntar-ho sense retòrica: on són els que van deixar verd Trapero perquè va defensar el seu honor, i callen amb Maza, que està utilitzant el seu càrrec de fiscal general per menysprear milers de catalans, els quals considera pobres tipus abduïts per algun pèrfid extraterrestre? En un moment de tanta sensibilitat política, amb la màquina de fabricar querelles a tot rendiment i amb centenars d'alcaldes imputats, a ningú no l'amoïna que el càrrec públic que està perpetrant la barrabassada, i la figura del qual exigiria una exquisida imparcialitat, insulti d'aquesta manera la ciutadania? A ningú? Hola, periodistes, amiguets, sí, vosaltres que us vau posar histèrics amb Trapero, res a dir? Res, que ja sabem que la vara de mesurar sempre és més curta amb Catalunya.

Mentrestant, en aquest enorme trencall a la democràcia, un fiscal general que va ser reprovat pel Congrés pel seu paper en el cas Leza (vinculat a la corrupció del Partit Popular), que va posar en el càrrec d'anticorrupció un Moix que ja venia amb la motxilla carregada de converses amb Ignacio González (i que va haver de dimitir per uns diners a Panamà), i que va patir una revolta de fiscals per considerar que les seves decisions només responen a la “veu del seu amo” (segons informació d' El Confidencial), aquest home és el que persegueix centenars d'alcaldes, amenaça impremses i diaris i considera que ens han abduït, no se sap si els de Mart o de Raticulín. I, què passa? Res, que l'estómac de la premsa és molt gran quan es tracta d'Espanya.